

Kui terasemad lugejad ülemaal antud õpetusest natuke aru on saanud, siis tahame nüüd lühidelt läbi waabata, mis kalendri pildikesed nimetatud taewamärgide kohta meie filmade ete toowad. Meie alustame siin juhatamist esimese lewade pildikesega, mis

Paastukuu ees seisab. Neli öinaast, kaks kummagi pool pilti, tähendaravad meile toewamärgi eht täheljuu nime, kus sel aetal päike seisab; siiski ei tobi sedagi sellepäraast uksuda, et tähemärgil seejuquist elojawärti oleks, kui nimes seisab. Pildis leiame ühe künnimehe, kest et soemos maa-kohrades pöllumebed sel aetal juba pöllutööd algavat. Kui mees, adra iaga seisates, omad filmad üleepoole töötab, siis märkame meie sedomaid, et tema agravadedajates hela tūli förgemal seisab. Kül tuleks kaa meie kobia nüügusi künni-mehi sooritada, kelle filmad mullapõrmust förgemalle oskavad kääa, ja mōted sinna ulatavad, kus meie pildikeses kotta leiame lendama.

Jürikuu. Kaks hārga, mōlemil pool pildikesi üks, tähendaravad walitseja taerva märgi nime, kus sees päike sel kuul seisab. Pöllutööd toimetatakse edasi, wana pere-meess külrvab seemet ja naisterahvas istutab taimeid, mis kõik omol aetal, kui Jumal parajat ilma annab, toiduks peatavad kūpsema. Kõik lemadine külrv, olgu mulla eht waimu pöldu sisutub, annab head woodu kui ükskord kaa-wama ja kūpsema lähb. Peaks viimist völluharimist kaa meie maale rohkem signema, ja Jumala arm sinna ja tänna mōned juurikad maha laskma isütada, kust tulewa pölwele seemet haffab lahwama! Ei lootusel pöbjust on, tunnistab üks M. J. arvalikult Tariu postimehe 26. numbris 1865.

Maiskuu pildikesel leiame mōlemil pool kassilub, taewamärgi nime kuulutates. Pildikeses leiame lambaid, kellest üks — kui mul film ei elsi — parajalt mitja sūles on; teisel naisterahval on fot kāes, kuhu eht willu siiske pan-nasse, — willu onnab neile üks laiaotsaline lehtpuu. Kaugel tagapool māc förwas seisab üks hoonefci, mis kauguse

pārojä waerwalt silma ulatab, sellepäraast ei usalda ma midaigi ligemali temast rääkida.

Jaanikuu pildikesel on summasgi pool üks wāhf, mis meile peab tähenدامa, et sel kuul walitseja toewamärgi nimi wāhf on. Nime arvavad mōned targemad sellepäraast jaanikuu täheljuule olewa antud, et suises pööripääwast pāawad lühemals lähbavat ja päike meie silmanähes otskui wāhf tagurpööri hallab läimo, et igapääw hiljemine töuseb ja waremalt allaweereb. — Pildise ise näitab önnistuse rikast pöldu, kus willi kui pülliroog seisab. Kui nüüd pöllumees pühapääwal pärast lõunat luusides mürskese peast wöttab, kaks kät lepi peale riisipaneb, filmad taerva poole töötab ja Loodjale pölli sigiduse eest iānu annab: kus teeb tema, mis igal riistiinimesel kohus oleks teha. Kas kõik, kes riisilase nime kannavad, seda peab oskama teha?

Heinalkuu pildikesel tähendaravad kaks tagumiste jalgade peal seisvad lõvi taerva märgi nime, kelle sees sel kuul päike wissib. Eht meie maal kui libedam heinategu läsi on, siiski leiame, kuda pildike näitab, soema maade inimesed juba leisuse lassal. Mees, kes willja oli niiinud, seisab wifai pahemos läes, parem läsi püksi formannis, ja ajab naisega juttu, kes parajalt wihku kolu siub. Mōlemad on palja jalut, nõnda kui meiegi paigus talurahwas suvisel tööl enamiste läinavad.

Veikuusekuu pildikesel körwas seisab mōlemil pool üks neitsi, mis meile selle suu taewamärgi eht täheljuu nime kuulutab. Mees peab wiljawiibud wäljalt kou, kõnnib ise — reba õsal — kootma toga ja ähvardab pahema läega kootma wedajat, et mōnuhama sammuga peab edasi astuma. Mis ma temale kütuseks pean nimetama, se on: et temal piisa ega wemmallt läes ei ole! Sellepäraast usun ma, et tema, kus tee vasta möge lähb, föigest cammust wedojalle abiiks astub, aga ei mite meie rahwa wiisil aiateibaid hõbusc selga läha lõhksuma!

Mihklikuu pildikesje pealt leiame kaks waagi eht faalu,